21/01/2021

Εκοιμήθη ο Γέροντας Χρυσόστομος Καθηγουμένος του Ιερού Κοινοβίου Οσίου Νικοδήμου

/ Ιερές Μονές

Μετά θλίψεως ανακοινώθηκε η εκδημία του Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου π.Χρυσοστόμου (Τσαβδαρίδη) Κτήτορος και Καθηγουμένου του Ιερού Κοινοβίου Οσίου Νικοδήμου στον Πεντάλοφο της Γουμένισσας του Κιλκίς, και Κτήτορος και πνευματικού Πατρός του Ιερού Ησυχαστηρίου «Παναγία Άξιόν Εστιν». Ο πολυσέβαστος και πολυαγαπημένος πατέρας Γέροντας Χρυσόστομος εκοιμήθη σήμερα, ανήμερα της εορτής της Παναγίας της «Παραμυθίας», 21 Ιανουαρίου 2021, κατά τις απογευματινές ώρες, σε ηλικία 74 ετών, ύστερα από πολυήμερη αναμέτρηση με βαριά ασθένεια μέσα στην Μονάδα Εντατικής Θεραπείας του ΓΣΝΕ

424 Θεσσαλονίκης, όπου και εισήχθη το βράδυ των Χριστουγέννων.

Βιογραφικό σημείωμα

Γεννήθηκε τό 1947 στή Θεσσαλονίκη. Ἦταν τό 4^{ο} καί τελευταῖο τέκνο τοῦ Κωνσταντίνου Τσαβδαρίδη, ἐκ Πόντου, καί τῆς Δέσποινας Τσαβδαρίδου τό γένος Νομίδου, ἐκ Φερτεκίου Ἰκονίου Καππαδοκίας.

Κατά τό Ἅγιο Βάπτισμα ἔλαβε τό ὄνομα τοῦ κεκοιμημένου πατέρα του, Κωνσταντίνου.

Ἀπό μικρό παιδάκι 7 χρονῶν πῆρε τήν ἀπόφαση νά ἀφιερωθεῖ στόν Θεό. Ἐξέλεξε ἀπό νωρίς τήν ἀγαθή μερίδα, τό ἕν οὗ ἐστί χρεία.

Σπούδασε στήν Ἀνωτέρα Ἐκκλησιαστική Σχολή Θεσσαλονίκης καί στή Θεολογική Σχολή τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἐκάρη μοναχός ἀπό τόν μακαριστό μητροπολίτη Λαγκαδᾶ κυρό Σπυρίδωνα στίς 6 Μαΐου 1970 σέ ἡλικία 23 ἐτῶν στό Ἱερό Ἡσυχαστήριο Ἁγίας Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς στήν Χαλκιδική. Ἔλαβε τό ὄνομα Χρυσόστομος. Τήν ἑπομένη ἡμέρα χειροτονήθηκε διάκονος καί στίς 28 Αὐγούστου 1973 Πρεσβύτερος ἀπό τόν ἴδιο Μητροπολίτη.

Ἀπό τό 1970 μέχρι τό 1979 ὁ π.Χρυσόστομος διακόνησε τόν λαό τοῦ Θεοῦ στή Μητρόπολη Λαγκαδᾶ.

Κατά τήν δεκαετία τοῦ 1970 ἔκανε ἀλλεπάλληλα καί πολυήμερα προσκυνήματα στό Ἅγιον Ὄρος, ἐπισκεπτόμενος κυρίως τήν Ἔρημο τοῦ Ἁγίου Ὄρους, καί συνάζοντας τό μέλι τῆς ἡσυχίας κατά τήν συναναστροφή του μέ ἐνάρετους ἀσκητές, θεοφόρους ἐρημίτες καί χαρισματούχους Γέροντες.

Τό 1979 ἔλαβε ἀπολυτήριο γιά τή Μητρόπολη Πολυανῆς, Γουμενίσσης καί Κιλκισίου. Μέ τήν ὁλόψυχη εὐλογία τοῦ τότε μητροπολίτου Ἀμβροσίου (1974-1991 καί μετέπειτα Παροναξίας 1991-2004) ἵδρυσε τό 1981 τό Ἱερό Κοινόβιο Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου στόν Πεντάλοφο τῆς Γουμένισσας τοῦ Κιλκίς, στό ὁποῖο ἐγκαταβιοῦν σήμερα 30 περίπου ἀδελφοί. Τό Ἱερό Κοινόβιο ἐξ ἀρχῆς ὑπήχθη διοικητικῶς εἰς τό Ἅγιον Ὄρος ὡς μετόχιο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σίμωνος Πέτρας, μέ τήν ἔκθυμο εὐλογία τοῦ μητροπολίτου Ἀμβροσίου καί τή σύμφωνο γνώμη τοῦ τότε Ἡγουμένου καί πλέον μακαριστοῦ Γέροντος Αἰμιλιανοῦ Σιμωνοπετρίτου, ὁ ὁποῖος καί πρότεινε τήν ὑπαγωγή τοῦ ἱεροῦ καθιδρύματος ὡς μετοχίου σέ ἁγιορειτική Μονή, προκειμένου ἡ ἀδελφότητα νά ἐπιβιώσει καί νά ἐξελιχθεῖ πνευματικά.

Στίς 8 Νοεμβρίου 1981 (ἑορτή τῶν Ἀρχαγγέλων) ἐτελέσθη στό Ἱερό Κοινόβιο ἡ πρώτη θεία Λειτουργία ἀπό τόν μητροπολίτη Ἀμβρόσιο, στόν ἄρτι ὁλοκληρωθέντα Ἱερό Ναό τῶν Ἀρχαγγέλων. Στίς 18 Αὐγούστου 1985 ὁ ἴδιος Μητροπολίτης

προεχείρισε τόν Γέροντα Χρυσόστομο εἰς Μεγαλόσχημον Μοναχόν δίνοντάς του τό μέγα καί ἀγγελικό Σχῆμα τῶν Μοναχῶν καί αὐθημερόν τόν ἐνεθρόνισε ὡς Καθηγούμενον τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου.

Παράλληλα μέ τήν ἀνοικοδόμηση καί τήν ἐπάνδρωση τῆς ἀνδρικῆς Μονῆς, ὁ π.Χρυσόστομος συνέστησε ἀδελφότητα μοναζουσῶν, πνευματικῶς ἐξαρτημένη ἀπό τό Ἱερό Κοινόβιο. Ἡ ἀδελφότητα αὐτή ἀρχικῶς ἐγκαταστάθηκε στήν Ἱερά Μονή Ἁγίου Γεωργίου Τριμόρφου στό χωριό Μοναστηράκι τῆς Μητροπόλεως Σιδηροκάστρου μέ τήν εὐλογία τοῦ οἰκείου μητροπολίτου μακαριστοῦ Ἰωάννου. Παρέμεινε ἐκεῖ τό χρονικό διάστημα 1998-2008. Ἀπό τό 2006 μέ πρόσκληση καί εὐλογία τοῦ μακαριστοῦ μητροπολίτου Λαγκαδᾶ κυροῦ Σπυρίδωνος, ὁ Γέροντας Χρυσόστομος ἄρχισε τήν ἀνέγερση ἑνός ἀκόμη μοναστηριοῦ, τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου «Παναγία Ἄξιόν Ἐστιν» στό Μεσαῖο Θεσσαλονίκης. Ὁ μετέπειτα μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης καί ἤδη πλέον μακαριστός Ἰωάννης εὐλόγησε ἐξ ἀρχῆς ὁλόθυμα τήν προσπάθεια αὐτή. Ἡ γυναικεία ἀδελφότητα (20 περίπου μοναχές σήμερα) ἐγκαταστάθηκε ἀπό τό 2008 στό Ἱερό Ἡσυχαστήριο, ὑπαγόμενη πάντοτε στήν πνευματική καθοδήγηση τοῦ π.Χρυσοστόμου καθώς καί τοῦ ἑκάστοτε Καθηγουμένου τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου.

Ὁ ἀοίδιμος Γέροντας βίωνε τόν Μοναχισμό ἐμπειρικά, βιωματικά. Ζοῦσε ἀπό ἐδῶ τήν χαρά τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Ἔλεγε πολλές φορές στούς μοναχούς του: «Χίλιες φορές νά γεννιόμουν, χίλιες φορές μοναχός θά γινόμουν». Καί μέ ἔμφαση τόνιζε: «Δέν ξέρουμε σέ τί Παράδεισο μᾶς ἔβαλε ὁ Θεός, παιδιά μου». Πεμπτουσία τῆς πνευματικῆς ζωῆς θεωροῦσε τήν θεία Λειτουργία. Καί ὑπενθύμιζε συχνά πώς ὅλη ἡ ὑπόλοιπη μέρα τοῦ μοναχοῦ, εἴτε στό διακόνημα, εἴτε στό κελλί πρέπει νά εἶναι μιά συνέχεια τῆς θείας Λειτουργίας.

Ἐκτός ἀπό τίς δύο μοναστικές ἀδελφότητες πού καθοδηγοῦσε πνευματικά, ὑπῆρξε παράλληλα ἐξομολόγος καί πνευματικός καθοδηγητής ἑκατοντάδων λαϊκῶν ἀδελφῶν.

Ἡ κοίμηση τοῦ σεβαστοῦ Γέροντος συνέπεσε κατά τή χρονική στιγμή πού τό Ἱερό Κοινόβιο συμπληρώνει 40 ἔτη ἀπό τήν ἵδρυσή του. Στίς 6 Μαΐου 2020 ὁ σεβαστός Γέροντας εἶχε συμπληρώσει 50 χρόνια μοναχικοῦ βίου.